

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 70. Turcarum motus contra Venetos & Persas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Ragotii propositio, jamque hujus sum-
mæ dimidium obtulerant, reliquam **Sæc. XVII.**
vero partem inter Angliam, Sueciam, **A. C. 1638.**
& Hollandos dividendam esse placuit:
res tamen inter spes, & promissa ste-
tit. Interim vero Amurathes Turca-
rum Imperator cum tercenties mille ar-
matis in Persiam irrupit, Babylonem,
aliis Bagdatum dictum, expugnaturus.
Die igitur nona Novembris explorato
locorum situ; agi cuniculos, bellique
tormenta ab ea parte, quæ universam
dominabatur urbem, admoveri præci-
pit, murosque undique tormentis qua-
tit: Jamjam vigesimam diem circa mu-
ros hujus urbis hærebat Amurathes,
cujus æque ac Mustaphæ Vezirii in con-
firmendis Janissarorum animis adversus
obfessorum eruptiones magis ac magis
funestas intenta discurrebat sedulitas:
unde aucto oppugnantium animo simul
tres urbis partes continua verberatione
concuti jubet, tandemque disjectis mœ-
nibus, ac tentato quadruplici totius
exercitus assultu urbem quarta irru-
ptione ipso Dominicæ Nativitatis festo
post quadraginta dierum obsidionem
expugnavit, atque universos ejus pro-
pugnatores, civesque trucidari jussit:
Ex Persis viginti quatuor millia in ge-
nua prostrati positis armis vitæ gratiam
petierunt, impetraruntque, quos ta-
men

Sæc. XVII. A. C. 1638. men paulopost nocte insequente una-
 omnes accensis facibus a Janissaris ju-
 gulari præcepit, nonnisi viginti septem
 ex Nobilioribus in triumpho pompam
 reservatis. Deficiente tandem occi-
 dendi rabie etiam victorum avaritia in
 capta urbe erat satianda: quocirca
 Amurathes trium dierum deprædationi
 urbem exposuit: Tum vero Janissari
 indomitis, impotentibusque furis in
 miseros incolas, ut aurum ab eis ex-
 torquerent, tumultuari cœperant, non
 cædibus, non præcipitiis, non super-
 stitionis Ottomanicæ fanis, non pala-
 tiis, minus vero ætati, aut formæ,
 sexuique parcunt, sed omnem, quam
 nequidem immanissimæ ferarum om-
 nium feræ possent attingere, feritatem
 exercent obvia quæque strage, sangui-
 ne, vastatione flammaque miscentes.
 Tam copiosus fundebatur sanguis, ut
 ipsimet naturæ humanæ omnes venæ
 excindi crederentur, unice ideo, ut
 truculento Imperatori victoriæ ac glo-
 riæ Purpura tingi posset. Cecidere
 ex ipsis Turcis quadraginta millia, &
 vulneratorum decem millia, præter a-
 lia viginti millia, vario calamitatum ge-
 nere absorpta. Tanto impendio unius
 urbis expugnatio Turcis steterat. Ad-
 hucdum Amurathes in Persia hærebat,
 cum inopinatus successus facile novi
 belli

belli incendium Venetos inter & Tur- Sæc. XVII.
 cas suscitare potuisset; Algerienses e- A. C. 1638.
 nim & Tunetani Piratæ cum sexdecim
 navigiis Adriaticum Mare infestum red-
 debant, ædis Lauretanæ divitiis in-
 hiantes: spe tamen sua frustrati, in
 Apulia, exscensione facta, Nicoteram
 ferro flammaque devastarunt. incolis-
 que in diram servitutem abstractis quas-
 dam Moniales sacrilega vi compresse-
 runt, inde in Dalmatiam appulsi, ob-
 vias quasque naves deprædati sunt,
 ac innumeris calamitatibus & violen-
 tiis incriminosos Christianos divexarunt.
 Tantæ crudelitati reprimendæ impares
 erant Melitensium, Florentinorum &
 Hispanorum classes, utpote in varias
 expeditiones distractæ, ex quibus Me-
 litenses, & Florentini non ita pridem
 in Ægeo Mari Turcis ingens damnum
 intulerant: Hac vero suorum clade ir-
 ritati Bichir Bassa Turcicæ classis Præ-
 fectus, necnon Constantinopolitanus
 Gubernator, præfatis Piratis injun-
 xere, ut nulla mora cum navibus suis
 Constantinopolin versus vela facerent.
 Hi autem nondum expleta prædandi
 libidine, priusquam jussa exequerentur,
 in Adriaticum mare rursus excurrere,
 Istanque Insulam, quæ Venetis paret,
 deprædari statuerunt. Explorato ho-
 rum consilio Marinus Capellus Reipu-
 blicæ

Sæc. XVII. blicæ Architalassus ex Corcyra, ubi
A. C. 1638. classis sua in anchoris hærebat, solvens
 Piratas aggredi parabat, hi vero ad
 Vallonæ portum Turcis obnoxium recessere, per aliquot dies ibidem a Venetis arcte cincti: inde tamen summo mane fugam adorsî, a Marino Capello non sine mutua clade capti fuere. Re comperta mox Ottomanicus Vallonæ Gubernator apud Venetam Rempubicam vehementer querebatur, quod Capellus sub quæsito Piratas insequendi obtentu Vallonam Turcici Imperii arcem tormentis quater ausus esset: proin peteret, ut Algerianas naves, utpote Turcico patrocinio tutas, omnino intactas remitteret. Verum insuper habitis hisce querelis Capellus Piratarum naves omnibus, quibus adhuc instructæ erant, cum Turcæ jamjam pretiosiora quæque in arcem reportassent, spoliavit, easque Senatus jussu in Corcyrensi portu submersit, excepta Algerianorum Prætoria, quæ ad perpetuam hujus victoriæ memoriam in armamentario asservabatur. Interim Capellus Ludovicum Contarinum Venetæ Reipublicæ Oratorem Constantinopoli agentem de tota rei successu certiosem reddidit. Vix jacturæ rumor per urbem increbuerat, cum illico Constantinopolitanus Gubernator fremere, terrores,

rores, minasque jactare, ac ipsemet **Sæc. XVII.**
 quoque Amurathes Oratorem, cun- **A. C. 1638.**
 ctosque Venetos in Ottomanico Impe-
 rio degentes in frustra discerpi juberet;
 executionem tamen distulit, veritus,
 ne exorto novo bello copias suas e Per-
 sia revocare cogeretur: nihilominus
 Oratorem Venetum Constantinopoli
 custodiæ mancipari, Piratis vero clas-
 sem Turcicam, qua Christianos oppri-
 merent, suppeditari præcepit. Anno
 tamen sequenti Senatus Venetus hoc
 dissidium composuit, maluitque du-
 centa quinquaginta aureorum millia
 pendere, quam rem dubiæ fortunæ ar-
 bitrio committere.

§. LXXI.

*Nicolai Drabizii Moravi Prædican-
 tis deliria.*

Hoc item anno fanaticæ Nicolai Dra-
 bicii visiones, & vaticinia lucu-
 lentius apricari cæperant. Erat is
 Straszviziæ in Moravia natus, rudesque,
 rudior docere, quod vix ipse didicerat
 nitebatur, jam decimo sexto ætatis
 anno Prædicantis munere functus: duo-
 decimo autem post anno ex Moravia
 Ferdinandi Cæsaris jussu ejectus, in
 Hungariam contendit, ubi in Ragotsii
 Transylvaniae Principis ditione ali-
 quam

*Jæger. Hist.
 Eccl. 1. 8.*

*cap. 9.
 Arnold. Hist.*

*Hæret. t. 2.
 p. 3. c. 24.*

*fol. 242.
 Witsius misc.*

*Sacr. 1. 1.
 tom. 1. c. 24.*

§. 30.